

якій має бути обов'язковим. Зазначена спроба викликає сумнів, оскільки цим порушується принцип адвокатської незалежності. Як варіант об'єднання може мати місце лише на умовах добровільності членства, коли кожен адвокат самостійно вирішуватиме для себе необхідність та доцільність брати участь у ньому. Загальний кодекс правил у Розділі II визначає, що завдання, виконувані адвокатом у процесі професійної діяльності, вимагають абсолютної незалежності останнього і відсутності будь-якого впливу на нього. Отже, закріплена у чинному законодавстві України норма про незалежність і недержавність інституту адвокатури збігається з нормами законодавства Європейського Союзу і зміни не потребує.

Однією з найважливіших проблем організації адвокатури є оплата юридичної допомоги. У світовій практиці це питання вирішується так - розмір гонорару адвоката, який визначається у розумних межах і співвідносний з характером послуг останнього, має бути заздалегідь відомий клієнту в повному обсязі. Незалежно від існування угоди між клієнтом і адвокатом, розмір гонорару регулюється згідно із статутом адвокатського об'єднання, членом якого є адвокат. У разі одночасного членства останнього у декількох об'єднаннях, застосовується той статут, зміст якого найбільше відповідає змісту договору, укладеному між сторонами. Якщо адвокат вимагає попередньої виплати гонорару або компенсації можливих витрат, пов'язаних з виконанням замовлення клієнта, ці суми не повинні перевищувати розумних розмірів. У разі нездійснення клієнтом попередньої оплати, адвокат має право відмовитися від подальшої участі у розгляді справи або від надання послуг клієнту.

Данні стандарти вже закріплені в законодавстві провідних країн та дотримуються на практиці, у нас же, у законі, вони закріплені тільки частково.

Отже, проблема адаптації українського законодавства про адвокатуру до європейських стандартів є надзвичайно актуальною в останні роки. Постійний рух в сторону Європейського законодавства та цінностей, потребує постійної розробки нашої законодавчої бази. Порівняно з іншими нормативно-правовими актами України, Закон «Про Адвокатуру» майже повністю вже відповідає європейським стандартам та європейським актам, що регулюють дану сферу відносин. Але все-таки, ряд положень, як питання гонорару, все ще не визначені, або частково визначені в законі.

Очевидно що такий важливий інститут для захисту прав та свобод як адвокатура, має пріоритетну важливість для законодавця, бо він відіграє визначну роль у побудові правової держави. І вже згодом, данна частина законодавства буде повністю відповідати Європейським нормам, не в останню чергу через те, що наша держава загалом перебуває у стані постійних реформ та розбудови, на шляху до держави, де права і свободи громадян будуть невинно дотримуватись за допомогою інституту адвокатури.

Матевосян І.А.

студентка 5-го курсу факультету адвокатури

Національного університету «Одеська юридична академія»

АДВОКАТУРА УКРАЇНИ У СИСТЕМІ ЗАСОБІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА КВАЛІФІКОВАНУ ЮРИДИЧНУ ДОПОМОГУ ПРИ РОЗГЛЯДІ СПРАВ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СУДІ З ПРАВ ЛЮДИНИ

Україна ратифікувала Конвенцію про захист прав людини та основоположних свобод 17 липня 1997 р. З цього моменту у громадян з'явилась можливість звертатися за захистом порушених прав до Європейського суду. Європейський Суд з прав людини є однією із основних міжнародних правозахисних інституцій загальноєвропейської системи захисту прав людини. Рішення та рекомендації Європейського Суду впливають на національні правозахисні системи та власне практичне застосування європейських правових стандартів при прийнятті рішень на національних судах. Рішення Суду відіграє велику роль для формування стандартів та систем захисту прав людини в українському суспільстві.

За кількістю скарг до Європейського Суду з прав людини Україна посідає одне з перших місць серед інших країн-членів Ради Європи, а це свідчить про недостатню ефективність діяльності національних правозахисних інституцій, які не спроможні забезпечити своїм громадянам належний захист їх прав та свобод, гарантованих Конституцією України.

При створенні національних стандартів захисту прав людини основним джерелом створення стандартів захисту прав людини та системи права України є рішення Європейського Суду. Тому кваліфікована правова допомога надана адвокатом для осіб, які потребують захисту своїх інтересів в Європейському Суді, допомагає вирішенню справи не тільки для окремої особи, а створює практику для вирішення інших справ.

Європейський Суд не має спеціальних вимог, щодо виключного представництва інтересів адвокатом. Але, як свідчить практика, більшість таких звернень відповідають вимогам, які виносяться для скарг і такі справи найчастіше розглядаються Судом.

Для захисту інтересів особи в Європейському Суді адвокату потрібні усі навички та знання, якими він користується під час здійснення своєї діяльності в Україні, а також здатність правильно розуміти та застосовувати рішення Європейського суду з прав людини.

Адвокат, який представляє в Європейському суді з прав людини справу заявника, повинен в достатній мірі володіти однією з офіційних мов Європейського суду з прав людини - англійською або французькою. Це не є вимогою Суду, але значно допоможе адвокату під час процесу. Голова палати може дати дозвіл на використання іншої мови в листуванні і на усних слуханнях справи в Європейському суді з прав людини.

Основна функція адвоката в Європейському суді з прав людини - представництво сторін на всіх стадіях підготовки і розгляду справи. Винятком з цього правила є здійснення представництва держави - учасниці Конвенції. Також, зовсім не обов'язково, щоб адвокат був представником тієї держави, в якому проживає заявник. Він може бути адвокатом з будь-якої держави - учасниці Конвенції.

Першим етапом при зверненні до Європейського Суду є складання скарги. Отже, адвокат має чітко розуміти принципи побудови та основні вимоги до неї. Необхідно визначити: чи взагалі в особи є підстави для звернення до Європейського Суду? Перш ніж адвокат звернеться до Європейського суду з прав людини, йому слід перевірити всі формальні критерії прийнятності скарги, як-то: вичерпання всіх національних засобів правового захисту, дотримання терміну подачі скарги, подача скарги належною особою і т.п. Адвокат повинен відстоювати справжні (а не надумані) права заявника, причому не будь-які його інтереси, а тільки законні, тобто передбачені Конвенцією та європейськими стандартами з прав людини. Засоби і методи представництва повинні ґрунтуватися, крім вищевказаних матеріалів, на Правилах процедури Європейського суду з прав людини (Регламенту) і вказівках Європейського суду з прав людини у конкретній справі. Більшість скарг, відхиляються через помилки у заповненні аплікаційної форми. Такий стан пояснюється тим, що деякі скарги створюються непрофесійно, і ця обставина свідчить про можливу необхідність введення спеціальної відповідальності адвоката за ненадання кваліфікованої юридичної допомоги громадянам при зверненні до Європейського суду з прав людини. В першу чергу це є порушенням принципу доступності правосуддя в практиці Європейського Суду.

Що стосується подальшого розгляду справи у Суді, після відправлення скарги до Європейського суду з прав людини адвокат-представник повинен на вимогу суду або на свій розсуд представляти в Європейському суді з прав людини письмові пояснення, документи, інші додаткові докази по справі.

Усі матеріали, подані до Європейського суду з прав людини з порушенням термінів або будь-яких розпоряджень Європейського суду з прав людини з практичних питань провадження у справі, не можуть бути долучені до матеріалів справи, крім випадків, коли голова палати приймає інше рішення.

Після того як адвокат буде допущений Європейським судом з прав людини представляти в ньому інтереси заявника, він стає повноправним учасником процесуальних правовідносин і, отже, суб'єктом доказування в Європейському суді з прав людини. І тут він має використати усю свою професійну майстерність для задоволення скарги особи, яку представляє.

Практика звернення до Європейського Суду з прав людини стала дуже поширеною в Україні, тому адвокатам необхідні специфічні знання практики Європейського Суду для активного використання при відновленні порушених прав громадян, що звертаються до них за правовою допомогою.

Робота адвоката в Європейському Суді з прав людини вимагає від адвоката спеціальних знань та навичок. Специфіка проявляється не тільки в підготовці скарги, в роботі з доказами, в обміні змагальними документами тощо, а й у взаєминах адвоката з довірительом.

Отже, адвокат має забезпечити необхідну кваліфіковану допомогу особі, яка потребує відновлення та захисту своїх прав для отримання позитивного результату в Європейському суді з прав людини.

Nevmerzhiyskiy O.M.

student of the 4th course of faculty of advocacy

National university «Odessa law academy»

INTRODUCTION OF NEW TYPES OF ADVOCACY: MEDIATION, FIDUCIARY ACTIVITIES, ESCROW AGENT

Nowadays judicial reform and reform of the legal profession in Ukraine is in its full swing.

On the 4th of February in 2015, VerkhovnaRada of Ukraine registered the draft law on amendments to the Law of Ukraine "On advocacy and advocacy legal practice", which in article 19 of the Law of Ukraine "On advocacy and advocacy legal practice " were asked to make changes. New types of advocacy should be introduced: the provision of information, advice and clarification on mediation, providing legal support, participation in organizing and conducting mediation procedures, fiduciary activities and the activities of the escrow agent.

The word "mediation" comes from the Latin "mediation" means " interagency". This method of dispute resolution is not named in the civil and economic legislation in a number of ways of resolving conflicts, but is increasingly attracting scientists and lawyers. The essence of mediation is reduced to the process of negotiations between the parties to the dispute with participation of a mediator, who helps them to solve a conflict situation. (E. Belikov Conflicts in business and their resolution // Justinian.- No. 5.- 2007 – P – 72)

The term "mediation" as the term was defined in article 2 of the Draft Law "On mediation", which was registered in the VerkhovnaRada of Ukraine on the 27th of March in 2015.

Mediation is an alternative (extrajudicial) dispute settlement method by which two or more parties of the dispute are trying, independently, on a voluntary basis, to reach an agreement to resolve their dispute, within the framework of a structured process, using a help of such mediator.

In these relationships, advocate should be a mediator as an independent arbitrator in resolving the dispute. The mediator needs to have skills in a specific field of activity in which there is a dispute and help the parties to reconcile without significant losses for each of them. The advantages of mediation are: fast decision, secrecy dispute resolution and help to reach a compromise in the case.

According to article 1 of the law of Ukraine "On advocacy and advocacy legal practice", after making appropriate modifications would be provided that:

fiduciary activities – the activities of the advocate, attorney firm, or association, that is about receiving and managing assets (cash, securities, currency values, etc.) of the client on its behalf in connection with providing the client legal assistance.

Fiduciary activities include:

- transfer financial funds and assets, where the advocate acts as a Trustee;
- management of the financial funds and assets per pro the client;
- consulting activity;
- the save operation of the body and value of funds and assets;
- any operation with cash payments, bank deposits.

Also, this article, after making the relevant changes would have predicted that: activities of escrow agent – an activity of the advvocate, attorney firm, or association per pro the client for the temporary storage of deposited by the parties to the contract,in the fulfillment of which the customer is interested, documents, money, securities, currency valuables or other property until the contract facts will be provided.

These agents act as neutral third parties that facilitate transactions between two parties, because in this case these parties do not even need to meet each other. Usually they could be involved in operations on very large amount of money, especially if the procedure of such operation is complicated